

OSTRAVAN.CZ

1. Druhé premiéře ostravské Elisabeth dominovala vynikající Alžběta Bartošová

15.12.2024 ostravan.cz - Milan Bátor

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** Jiřího (2); Divadle; Jiří; muzikál; muzikálu; Myrona; Nekvasil; Nekvasila; ostravského; ostravský

Evropské dějiny jí znají jako Alžbětu Bavorskou. Manželku Františka Josefa I., rakouskou císařovnu a českou a uherskou královnu. Co ale víme o jejím skutečném osobním životě? Rozhodně neměla na růžích ustláno. Panovník rakousko-uherské dynastie jí zanedbával, panovačná tchyně psychicky týrala, velkou ranou pro Sisi byla ztráta milované dcery Sofie, která zemřela v pouhých dvou letech. Další krutou ztrátou byla sebevražda nejstaršího syna, korunního prince Rudolfa, který spáchal sebevraždu na loveckém zámečku nedaleko Vídně. Zlomyslný osud jí provázal až do úplného konce, poznamenaného náhodným setkáním s italským anarchistou, který chtěl zabít někoho úplně jiného a Elisabeth byla náhodou "na ráně".

Muzikál Elisabeth v režijním pojetí **Jiřího Nekvasila** integrálně propojuje tradiční prvky s aktuálními technologiemi a výraznou psychologizující symbolikou. Velkolepá scéna Daniela Dvořáka líčí jednotlivé dějové obrazy z určité blízké i vzdálené perspektivy. Císař nejčastěji promlouvá z nedostupné výšky svého okázalého trůnu. Obklopen svými našeptávači je Franz Josef víceméně loutkou diplomacie: izolován od rodiny a skutečného života. Proměny místa a času vizuálně ilustruje také působivá videoprojekce. Kostýmy Sylvie Zimuly Novákové mají nehledané kouzlo půvabu starých časů, aniž by působily příliš upjatě a škrobeně. Český text Michaela Prostějovského perfektně zní, virtuózně vládne češtinou a potěší širokou paletou české řeči.

Roman Harok a Alžběta Bartošová. (Foto: Aleš Honus)

Vypravěčem je vrah Luigi Lucheni, který má roli průvodce, komentátora událostí a v závěru také vykonavatele. Díky zvolenému nekonvenčnímu řešení působí setkání atentátníka s Elisabeth nevyhnutelně a její smrt je logickým vyústěním celého příběhu. Stylově mnohotvárná hudba Sylvestra Levaye má emocionální naléhavost a sílu, která se vyznačuje širokou multižánrovou paletou. Senzitivní romantické scény střídají hardrockové vypalovačky, nechybí atmosféra děsu, napětí, sarkasmu ani závěrečná strhující a překvapivá katarze.

Ostravské inscenaci se daří navodit představu života u císařského dvora, jak ho asi mohla vnímat citlivá a inteligentní žena. Líčí její nerovný boj o právo na výchovu svých dětí, rovnocenné postavení a vlastní život bez diktátu strážců konvencí a zapouzdřených pravidel, jež dávno nedávají smysl. Některé prvky jsou ovšem diskutabilní: divák si klade otázku, proč během sebevraždy Rudolfa nezazní rána z pistole, kterou korunní princ drží v ruce? Scéna bez zvukové symboliky výstřelu pouze s kužely rudých světél vyznívá nevěrohodně. V jiném okamžiku hra písmen na vizuální projekci pouhým opakováním jména Franz působí jako vnějškové gesto.

Alžběta Bartošová jako Elisabeth. (Foto: Aleš Honus)

Jestliže premiérovému uvedení Elisabeth vévodil strhující a do nejmenších podrobností vypracovaný pěvecký a herecký výkon Lukáše Adama, sobotní představení bez nadsázky ovládla Elisabeth Alžběta Bartošová. Její císařovna je skutečně úchvatnou dámou, pro níž byste udělali všechno na světě. Včetně vymanění se z područí matky, zrušení obstarožních pravidel a rigidních nařízení. Bartošová především s postavou dokonale splynula herecky. Byla nekompromisní, důrazná a přesná v projevu i pohybu, což potvrdila i skvěle sehranou závěrečnou scénou vraždy. Její půvabný hlas se bez zaváhání vyrovnal s největším úskalím v podobě melodických skoků a vysokých tónů. Potěšil intimní něhou i vášnivým výrazem s vytříbenou intonací a kvalitní výslovností. Bartošová se stala skutečnou "královnou" sobotní inscenace.

Tomáš Savka, Jarmila Hašková a

Jejími partnery v sobotu byli Tomáš Savka jako Luigi Lucheni a Patrik Vyskočil v postavě Smrti. Tomáš Savka postavu atentátníka ztvárnil spolehlivě. Výtečně zpíval a potěšil osobitým řešením některých detailů včetně gymnastických prvků. Občas bylo jeho ležerně mluveným pasáží hůře rozumět, nebylo by na škodu ohlídat si srozumitelnější výslovnost. Ve srovnání s Adamem Savka svou postavu představil v rovině vtipálka a hejska, který vsadil všechny karty na ironii, karikaturu a nadsázku. Možná proto v pasážích kde nejde o legraci, jako spíše o pochopení psychologické motivace osobnosti člověka, jeho slovo tolik nepřesvědčilo a zůstalo na povrchu.

Alžběta Bartošová a Patrik Vyskočil. (Foto: Aleš Honus)

Zajímavě si vedl Patrik Vyskočil. Jeho Smrt se sice napoprvé vyhnula nejvyšším tónům a postrádala dlouhohdeché fráze, kterými vládnul jeho předchůdce Jan Kříž. V pěveckém pojetí Vyskočila však bylo něco jiného, co diváka nenechalo v klidu: vášnivý dynamický výraz, který pronikal do morku kostí. Přestože nevyzpíval správně všechny tóny, divák mu věřil každé slovo a nechal se jím strhnout. Mezi Vyskočilem a Bartošovou to opravdu jiskřilo opravdovou divadelní magií, která je vedla k spektakulárnímu souznění.

Andrea Gabrišová a Natálie Podškubková. (Foto: Aleš Honus)

Mladou Elisabeth sympaticky ztvárnila Natálie Podškubková. Občasné detaily v její intonaci jsou spíše kosmetického rázu a určitě se brzy doladí. Podškubková svou postavu nenechala plynout pouze v mladické naivitě a dokázala prosadit své "zájmy." Roman Harok jako císař Franz Josef zaujal spíše po herecké stránce. Pěvecky se jeho postavě dařilo méně a místy se zdálo, že jeho hlasovému rozsahu tato role příliš nesvědčí.

Tchyně Elisabeth Sofie, kterou i podruhé báječně ztvárnila Andrea Gabrišová, je naopak postavou psanou přímo "na tělo." Dobře si vedli také Adam Živnůstka a Jan Pražák v postavě staršího a mladšího arcivévod Rudolfa. Jeden z nejmladších dětských talentů **ostravského muzikálu** Honzík Pražák bohužel přišel na jeviště pozdě a nemohl tak vyslovit svou vstupní repliku. Klobouk dolů, že i přes adrenalinový a nejistý začátek, získal malý hrdina nad svou písni kontrolu a postupně i naprostou suverenitu. Ukázka obdivuhodné profesionality...

Adam Živnůstka a Patrik Vyskočil. (Foto: Aleš Honus)

Zdařilé výkony na jevišti odevzdali také Jiří Hájek, Jarmila Hašková a někteří další. U jiných aktérů ale jistota zejména v pěveckém provedení být jen stručných výstupů tentokrát spíše chyběla. Opět potěšil bravurní výkon muzikálového orchestru pod taktovkou Marka Prášila. Plejáda povedených individuálních čísel, kompaktní zvuk a ohleduplná dynamika svědčí o dobré umělecké kondici tohoto tělesa. Spolu s rafinovanou choreografií a perfektním zvukovým zázemím se **ostravský muzikál** postaral o dokonalý divácký zážitek, který se během děkovačky zrcadlil v tvrdošijném potlesku vestoje.

Diváci druhé premiéry si ale tentokrát na stoupanutí počkali až do příchodu císařovny Alžběty Bartošové. Nešlo o samoučelné gesto, ale o jednoznačný projev sympatií, který měl své opodstatnění. Tak to má při děkovačkách být.

*

Elisabeth. Hudba: Sylvester Levay. Libreto: Michael Kunze. Režie: **Jiří Nekvasil**. Český text: Michael Prostějovský. Hudební nastudování: Marek Prášil. Scéna: Daniel Dvořák. Kostýmy: Sylva Zimula Janáková. Choreografie: Ladislav Cmorej a Antonín Blahuta. Dramaturgie: Michael Prostějovský. Recenze je psaná z druhé premiéry uvedené v sobotu 14. prosince 2024 v **Divadle Jiřího Myrona** v Ostravě.

URL | <https://www.ostravan.cz/88547/druhe-premiere-ostravske-elisabeth-dominiovala-vynikajici-alzbeta-bartosova/>

[« zpět na začátek](#)

Druhé premiéře ostravské Elisabeth dominovala vynikající Alžbeta Bartošová

15.12.2024 12:42 [Milan Bátor](#) [Divadlo](#) [Recenze](#)

<https://www.ostravan.cz/88547/druhe-premiere-ostravske-elisabeth-dominovala-vynikajici-alzbeta-bartosova/>

Ostravský muzikál se postaral o velkou senzaci. Muzikál Elisabeth autorské dvojice Michael Kunze & Sylvester Levay už ve čtvrtek na první premiéře potvrdil, že je tady událost sezony. V sobotu 14. prosince se v příběhu rakouské císařovny přezdívané láskyplně Sisi představila Alžbeta Bartošová. Režii Jiřího Nekvasila doprovází scéna Daniela Dvořáka a půvabné kostýmy Sylvvy Zimuly Hanákové. Provedení řídil dirigent Marek Prášil, který připravil i hudební nastudování.

[Zvětšit](#)

[obrázek](#)

Alžbeta Bartošová jako Elisabeth a Patrik Vyskočil jako Smrt

Foto: Aleš Honus

Evropské dějiny jí znají jako Alžbětu Bavorskou. Manželku Františka Josefa I., rakouskou císařovnu a českou a uherskou královnu. Co ale víme o jejím skutečném osobním životě? Rozhodně neměla na růžích ustláno. Panovník rakousko-uherské dynastie jí zanedbával, panovačná tchyně psychicky týrala, velkou ranou pro Sisi byla ztráta milované dcery Sofie, která zemřela v pouhých dvou letech. Další krutou ztrátou byla sebevražda nejstaršího syna, korunního prince Rudolfa, který spáchal sebevraždu na loveckém zámečku nedaleko Vídně. Zlomyslný osud jí provázel až do úplného konce, poznamenaného náhodným setkáním s italským anarchistou, který chtěl zabít někoho úplně jiného a Elisabeth byla náhodou „na ráně“.

Muzikál Elisabeth v režijním pojetí Jiřího Nekvasila integrálně propojuje tradiční prvky s aktuálními technologiemi a výraznou psychologizující symbolikou. Velkolepá scéna Daniela Dvořáka líčí jednotlivé dějové obrazy z určité blízké i vzdálené perspektivy. Císař nejčastěji promlouvá z nedostupné výšky svého okázalého trůnu. Obklopen svými našeptávači je Franz Josef víceméně loutkou diplomacie: izolován od rodiny a skutečného života. Proměny místa a času vizuálně ilustruje

také působivá videoprojekce. Kostýmy *Sylvy Zimuly Hanákové* mají nehledané kouzlo půvabu starých časů, aniž by působily příliš upjatě a škrobeně. Český text *Michaela Prostějovského* perfektně zní, virtuózně vládne češtinou a potěší širokou paletou české řeči.

Roman Harok a Alžbeta Bartošová. (Foto: Aleš Honus)

Vypravěčem je vrah Luigi Lucheni, který má roli průvodce, komentátora událostí a v závěru také vykonavatele. Díky zvolenému nekonvenčnímu řešení působí setkání atentátníka s Elisabeth nevyhnutelně a její smrt je logickým vyústěním celého příběhu. Stylově mnohotvárná hudba *Sylvestra Levaye* má emocionální naléhavost a sílu, která se vyznačuje širokou multižánrovou paletou. Senzitivní romantické scény střídají hardrockové vypalovačky, nechybí atmosféra děsu, napětí, sarkasmu ani závěrečná strhující a překvapivá katarze.

Ostravské inscenaci se daří navodit představu života u císařského dvora, jak ho asi mohla vnímat citlivá a inteligentní žena. Líčí její nerovný boj o právo na výchovu svých dětí, rovnocenné postavení a vlastní život bez diktátu strážců konvencí a zapouzdřených pravidel, jež dávno nedávají smysl. Některé prvky jsou ovšem diskutabilní: divák si klade otázku, proč během sebevraždy Rudolfa nezazní rána z pistole, kterou korunní princ drží v ruce? Scéna bez zvukové symboliky výstřelu pouze s kužely rudých světél vyznívá nevěrohodně. V jiném okamžiku hra písmen na vizuální projekci pouhým opakováním jména Franz působí jako vnějškové gesto.

Alžbeta Bartošová jako Elisabeth. (Foto: Aleš Honus)

Jestliže premiérovému uvedení Elisabeth vévodil strhující a do nejmenších podrobností vypracovaný pěvecký a herecký výkon Lukáše Adama, sobotní představení bez nadsázky ovládla Elisabeth *Alžbety Bartošové*. Její císařovna je skutečně úchvatnou dámou, pro níž byste udělali všechno na světě. Včetně vymanění se z područí matky, zrušení obstarožních pravidel a rigidních nařízení. Bartošová především s postavou dokonale splynula herecky. Byla nekompromisní, důrazná a přesná v projevu i pohybu, což potvrdila i skvěle sehranou závěrečnou scénou vraždy. Její půvabný hlas se bez zaváhání vyrovnal s největším úskalím v podobě melodických skoků a vysokých tónů. Potěšil intimní něhou i vášnivým výrazem s vytříbenou intonací a kvalitní výslovností. Bartošová se stala skutečnou „královnou“ sobotní inscenace.

Tomáš Savka, Jarmila Hašková a

Jejími partnery v sobotu byli Tomáš Savka jako Luigi Lucheni a Patrik Vyskočil v postavě Smrti. *Tomáš Savka* postavu atentátníka ztvárnil spolehlivě. Výtečně zpíval a potěšil osobitým řešením některých detailů včetně gymnastických prvků. Občas bylo jeho ležérně mluveným pasážím hůře rozumět, nebylo by na škodu ohlídat si srozumitelnější výslovnost. Ve srovnání s Adamem Savka svou postavu představil v rovině vtipálka a hejska, který vsadil všechny karty na ironii, karikaturu a nadsázku. Možná proto v pasážích kde nejde o legraci, jako spíše o pochopení psychologické motivace osobnosti člověka, jeho slovo tolik nepřesvědčilo a zůstalo na povrchu.

Alžbeta Bartošová a Patrik Vyskočil. (Foto: Aleš Honus)

Zajímavě si vedl *Patrik Vyskočil*. Jeho *Smrt* se sice napoprvé vyhnula nejvyšším tónům a postrádala dlouhodeché fráze, kterými vládnul jeho předchůdce Jan Kříž. V pěveckém pojetí Vyskočila však bylo něco jiného, co diváka nenechalo v klidu: vášnivý dynamický výraz, který pronikal do morku kostí. Přestože nevyzpíval správně všechny tóny, divák mu věřil každé slovo a nechal se jím strhnout. Mezi Vyskočilem a Bartošovou to jiskřilo vzrušující divadelní magií, která je vedla k oboustrannému souznění.

Andrea Gabrišová a Natálie Podškubková. (Foto: Aleš Honus)

Mladou Elisabeth sympaticky ztvárnila Natálie Podškubková. Občasné detaily v její intonaci jsou spíše kosmetického rázu a určitě se brzy doladí. Podškubková svou postavu nenechala plynout pouze v mladické naivitě a dokázala prosadit své „zájmy.“ Roman Harok jako císař Franz Josef zaujal spíše po herecké stránce. Je temperamentní a nebojí se vyjádřit své city. Pěvecky se jeho postavě dařilo méně a místy se zdálo, že jeho hlasovému rozsahu tato role příliš nesvědčí.

Tchyně Elisabeth Sofie, kterou i podruhé báječně ztvárnila *Andrea Gabrišová*, je naopak postavou psanou přímo „na tělo.“ Dobře si vedli také *Adam Živnůstka* a *Jan Pražák* v postavě staršího a mladšího arcivévody Rudolfa. Jeden z nejmladších dětských talentů ostravského muzikálu Honzík Pražák bohužel přišel na jeviště pozdě a nemohl tak vyslovit svou vstupní repliku. Klobouk dolů, že i přes adrenalinový a nejistý začátek, získal malý hrdina nad svou písní kontrolu a postupně i naprostou suverenitu. Ukázka obdivuhodné profesionality...

Adam Živnůstka a Patrik Vyskočil. (Foto: Aleš Honus)

Zdařilé výkony na jevišti odevzdali také *Jiří Hájek*, *Jarmila Hašková* a někteří další. U jiných aktérů ale jistota zejména v pěveckém provedení byt' jen stručných výstupů tentokrát spíše chyběla. Opět potěšil bravurní výkon muzikálového orchestru pod taktovkou *Marka Prášila*. Plejáda povedených individuálních čísel, kompaktní zvuk a ohleduplná dynamika svědčí o dobré umělecké kondici tohoto tělesa. Spolu s rafinovanou choreografií a perfektním zvukovým zázemím se ostravský muzikál postaral o dokonalý divácký zážitek, který se během děkovačky zrcadlil v tvrdošíjném potlesku vestoje.

Diváci druhé premiéry si ale tentokrát na stoupanutí počkali až do příchodu císařovny Alžběty Bartošové. Nešlo o samoučelné gesto, ale o jednoznačný projev sympatií, který měl své opodstatnění. Tak to má při děkovačkách být.

*

Elisabeth. Hudba: Sylvester Levay. Libreto: Michael Kunze. Režie: Jiří Nekvasil. Český text: Michael Prostějovský. Hudební nastudování: Marek Prášil. Scéna: Daniel Dvořák. Kostýmy: Sylva Zimula Janáková. Choreografie: Ladislav Cmorej a Antonín Blahuta. Dramaturgie: Michael Prostějovský. Recenze je psaná z druhé premiéry uvedené v sobotu 14. prosince 2024 v Divadle Jiřího Myrona v Ostravě.

Milan Bátor